

HUHTIKUUN 2023 INSPIS-TEKSTIT

Iskä sano, että neljän teinin äitinä sinun pitää lopettaa tuo jokakeväinen haihattelu, vaikka kuinka mahlaa alkaisi virrata.

Kyösti Mäkinen

Sitä koivua katsominen, jonka oksalla neitonen.

nimim. Pyryharakka

HARAKAN KEVÄTPUUHAT

Tuon männyn juurella oli juuri sopivan kokoinen lumesta paljastunut paikka. Siihen on pakko päästä, kunhan vain siivet kantaisivat. Kantavathan ne, joten nyt täytyy löytää jotain sopivaa siihen meidän yhteiseen yritykseen. Onneksi tähän on lennellyt mukavan kokoisia risuja tuosta komeasta männystä.

Täytyykö minun paljastaa sinulle salaisuus? No samapa se, tajuathan sinä sen muutenkin. Ajattelimme rouvani kanssa perustaa uuteen paikkaan ihka uuden pesän. Se rakennus vaatii tukevia oksia ja niitä näyttää löytyvän juuri tästä.

Olen juuri löytänyt itselleni sopuisan puolison, ja hänelle lupasin aivan ensiksi, että rakennan meille sellaisen paikan juuri tuohon komeaan koivuun, missä voimme viettää onnellista tulevaa kesäämme.

Tämä rakennus taitaa vielä jäädä sellaiseksi ”harakanpesäksi”, että tuuli sinne pääsee, mutta ehkä me luotamme koivun tukevaan varteeseen ja noihin oksien tyviin, että kyllä se siellä pysyy ainakin tämän kesän.

Naura sinä vain minulle, harakkahan minä olenkin. Aina ei oikein hommat onnistu, mutta olemme vielä voimissamme ja meitä tulee tulevana kesänä jälleen lisää pari kolme komeaa mustavalkoista silmäniloa.

Nämä kevätpuuhut tekevät pitkän talven jälkeen oikein hyvää näille minun siivilleni ja nokkanikin tarvitsee jotakin puuhaa. Ruoka, pesä ja uudet vikkelät tulokkaat, ne ovat tärkeimpiä keväthommia - siis minun elämäntehtäviäni. Ruokaa lemmitylleni ja uusille tulokkaillemme ja pesä niiden piilopaikaksi.

Anna Liisa Tajasvuo

MUISTOJA ELSA TOIVASEN VALOKUVA-ALBUMISTA

Pirkko, 1954

Kuva on otettu lokakuussa 1954 Pohjois-Pohjalaisen Osakunnan asuntolan takapihalla. Taustalla näkyy Kumpulän kartanon vuokra-asunnot, joissa nuorina opiskelijoina asuimme. Pirkko oli kotoisin Pessalompolon kylästä, siis Ylitornion kunnasta, Lounais-Lapista. Lapin kauniiseen, mutta samalla niin lyhyeen kesään tottuneena, Pirkko saattoi innostua etelässä ulkoilusta vielä syksylläkin, kuten kuvasta huomaa.

Luiimme tuohon aikaan muutakin kuin vain oppikirjoja. Pirkko piti erityisesti elämäkertaromaaneista ja näytelmäkirjallisuudesta. Muistelen, että hänen kirjoitelmaharrastuksensa esikuvana oli Annikki Kariniemi, joka oli Lapin ensimmäisiä tunnettuja naiskirjailijoita. Eipä ole tavattu aikoihin, mitäpä jos vaikka kirjoittaisin Pirkolle kirjeen.

Anita Heinonen

Koivun oksalle
korkealle kevät toi.
On kauan siitä,
muistaisinko nuoruutta.
Oksakin ois lahonnut.

Rauni Lintula

Paljas koivu,
tyttö puussa.
Ei, muistat väärin.
Se oli luokkakuva koulun portailla.
Takana sivussa paljasoksainen koivu.
Sinulla oli nahkatakki ja tukka kammattu ankanpyrstöksi.
Ilmeesi oli sulkeutunut
                    niin kuin olit.
Vasta kun otit viinaa, nauroit.
Röhnötit pösön yhtenäisellä etupenkillä
vasen käsivarsi rennosti penkin selkämyksellä
juopunut ilme kasvoillasi.
Nahkatakki auki.
Oikeasta kädestäsi puuttui peukalo, mutta kyllä sillä viinapulloa piteli.
Ehkä tyttö koivunoksalla oli joku morsiamistasi.
Et tuonut kaikkia kotiin,
                    kukaan ei ollut näin kaunis.
Ehkä minä muistan väärin,
mutta paljasoksaiset koivut keväisin ovat niin samannäköisiä.

Satu Henttonen

KOIVU

Neito se kaunis
koivun oksalle
kipusi
mutta ei sitä
pelännyt
että oksalta
putoaisi.
Luottamus
elämään
on kova.
Olkoon se vaikka
se koivun oksa.

Päivikki Puonti

LAULUOKSALLA

Pihatien kulmassa
heiluivat kesällä vihreät verhot.
Talvella sinne yletti,
matalimmalle oksalle,
laulamaan.
Pieni tyttö lauloi rakkauslauluja
kädessään kaukokaipuun kuvia,
kirkkaasti, kuuluvasti.
Monta kevättä
koivu ikävöi laulajaansa.
Ja tulihan se,
soinnikkaammaksi muuttuneena
lauluoksallensa laulamaan.
Oksalla keinuja,
pieni tyttö,
isoissa, raskaissa, saappaissa.
Ja yhä keinui oksa
tuulessa tuudittaen
ja lohduttaen,
antaen lauluille muistojen sävelen.

VirveN

Kiitos kaikille kirjoittajille!

*Kaunista kevättä ja onnea
äideille 14.5.!*